"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ବାବାଙ୍କୁ ଯୋଗ ଲଗାଇବାର ଖୁବ୍ ମେହନତ କର କାହିଁକି ନା ତୁମକୁ ସଚ୍ଚା ସୁନା ହେବାକୁ ପଡିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ କରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ତେବେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି? କାହିଁକି ନା ସିଏ ହିଁ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ମାଶୁକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମିକ ଅଟନ୍ତି, ବାକି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଆଶିକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମିକା ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥକୁ ତ ନୂଆ ବା ପୁରୁଣା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଗଲେଣି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଗଲଣି ଯେ ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ପରମାତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସମସ୍ତଙ୍କର ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ପ୍ରେମିକ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତିର ରହସ୍ୟ ତ ବୁଝାଯାଇଛି । ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନ ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତା ଭକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ରାତି, ଦ୍ ାପର ଏବଂ କଳିଯୁଗ । ଏହା ଭାରତର ହିଁ କଥା । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସହିତ ତୁମର ଅଧିକ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଭୋଗ କରୁଛ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛ । ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ତୁମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ହୋଇଛି । ଏପରି କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି ଆଦି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ନାଁ । କେବଳ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଭାରତ ହିଁ ଅବିନାଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ, ଯାହାର କେବେ ବି ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ ଆଉ ସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବିନାଶ ହୋଇଯାଉଛି । ଭାରତ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏହି ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ର ହିଁ ସ୍ ର୍ଗ ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ ର୍ଗ ହୋଇନଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଭାରତ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଭାରତକୁ ହିଁ ସ୍ ର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ଏହି ଭାରତବାସୀ ହିଁ ନର୍କବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏହି ଭାରତବାସୀ ହିଁ ସ୍ ର୍ଗବାସୀ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ବାକି ଏହି ଭାରତ ହିଁ ରହିବ । ଏହି ଭାରତର ମହିମା ଅପରମଅପାର ଅଟେ । ସେହିପରି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମହିମା ଏବଂ ଗୀତାର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅପରମଅପାର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସତ୍ୟ ଗୀତାର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି । ମିଥ୍ୟା ଗୀତାକୁ ଶୁଣି-ଶୁଣି ପଢି-ପଢି ତୁମେ ତଳକୁ ଖସିଯାଇଛ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଗୀତାର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ଏହି ଭାରତ ହିଁ ପୁଣି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ । ସେ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସେହି ଯୁଗ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ଭୁଲ୍ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ଗୀତାରେ ପୁଣି କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ରଖିବେ । ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଗୀତା ହିଁ ରଚନା ହେବ । ଏବେ ଏହି ଗୀତା ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ର ସବୁ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାକି କେବଳ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ରହିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୀତା ଭାଗବତ ଆଦି ମଧ୍ୟ ରହିବ । ନା । ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳିଗଲା, ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଗଲା, ପୁଣି କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିର ଦରକାର ହିଁ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ବି ଗୁରୁ, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ନଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ ଭକ୍ତି ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସଦ୍‌ଗତି ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଇପାରିବେ, ଯାହାଙ୍କର ମହିମା ଅପରମଅପାର । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ବିଶ୍ ର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଧିକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଭାରତବାସୀ ପ୍ରାୟତଃ ଏହି ଭୁଲ୍ କରିଥାନ୍ତି, କହନ୍ତି ଯେ, ସିଏ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତରର କଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ମୁଁ କାହାର ଅନ୍ତରକୁ ଜାଣୁନାହିଁ । ମୋର ତ କାମ ହେଲା ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା । ବାକି ମୁଁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନୁହେଁ । ଏହା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଓଲଟା ମହିମା । ମୋତେ ସମସ୍ତେ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ହିଁ ଆସିଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବାକୁ ହୁଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଏହି ଦୁନିଆ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ଏବଂ ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ କେବେ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସତ୍ତ୍ , ରଜୋ, ତମଃ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି । ବାଳକ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍ ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ଯୁବା, ବୃଦ୍ଧ ହୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ରଜୋ, ତମଃରେ ଆସିଥାଏ । ଶରୀର ବୁଢା ହୋଇଗଲେ ତାକୁ ଛାଡି ଯାଇ ଛୋଟ ପିଲା ହୋଇ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଭାରତ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା । ଭାରତର ଅସରନ୍ତି ମହିମା ଥିଲା । ଏତେ ଧନଶାଳୀ, ସୁଖୀ, ପବିତ୍ର ଆଉ କୌଣସି ଦେଶ ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ତ୍ ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ କହିବା ଦରକାର ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ, ବ୍ରହ୍ମା ନୁହେଁ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କିଏ କରିଛନ୍ତି... ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଶିବବାବା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି - ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତାୟ ନମଃ, ବିଷ୍ଣୁ ଦେବତାୟ ନମଃ, ଶଙ୍କର ଦେବତାୟ ନମଃ, ଶିବ ପରମାତ୍ମାୟେ ନମଃ । ତେବେ ସିଏ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ନା । ସିଏ ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି - ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ ାରା

ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ପୁଣି ବାବା ନିଜେ ବସି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସିଏ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ପରମ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବିଶ୍ ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି, ତାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ସିଏ ସର୍ବଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ଯେପରି କଣ୍ଢେଇମାନଙ୍କର ପୂଜା ହୋଇଯାଉଛି । କଲିକତାରେ କେତେ କଣ୍ଢେଇ (ମୂର୍ତ୍ତି)ମାନଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା କରି ଖୁଆଇ-ପିଆଇ ପୁଣି ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଶିବବାବା ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋର ମଧ୍ୟ ମାଟିର ଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରି ପୂଜା ଆଦି କରି ପୁଣି ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଛନ୍ତି । ସକାଳେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ, ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧାର ପୂଜା । ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ନିଜେ ପୂଜ୍ୟ ନିଜେ ପୂଜାରୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତ ସର୍ବଦା ପୂଜ୍ୟ ଅଟେ । ମୁଁ ଆସି କେବଳ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛି । ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ଦେଉଛି, ଭକ୍ତିରେ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ସୁଖ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଘରଦୁଆର ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଏହା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ହଠଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ବ୍ରହ୍ମକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମ ତ ଭଗବାନ ନୁହେଁ । ଭଗବାନ ତ ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ଶିବ, ଯିଏକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମ ହେଉଛି ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ । ତାହା ହେଲା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ, ଶାନ୍ତିଧାମ । ସେଠାରୁ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଛୁ । ଆତ୍ମା କହିଥାଏ ଯେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି, ତେବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ନେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁଣି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଯଦିଓ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହୁଛ, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରେମିକା ଅଟ, ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମିକଙ୍କର । ଦ୍ ାପରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇ ଆସିଛ । ଦୁଃଖରେ ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିଥାଏ । ଏହା ହେଲା ଦୁଃଖଧାମ । ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ପରେ ସୁଖଧାମକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆମେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । "ହମ ସୋ, ସୋ ହମ"ର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ପରମାତ୍ମା ତ ଜଣେ ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ମଧ୍ୟ ହମ ସୋର ଅର୍ଥକୁ ଭୁଲ କହୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, "ହମ ସୋ"ର ଅର୍ଥ ହେଲା ଆମେ ଆତ୍ମା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ, ପୁଣି ଆମେ କ୍ଷତ୍ରୀୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହେଲୁ । ଏବେ ପୁଣି ଆମେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ । ଏହା ହେଲା ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ । ଦୁନିଆରେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ବିଲ୍କୁଲ୍ ଭୁଲ୍ କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରାବଣ ମତରେ ଚାଲି କେତେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କଥାରେ ଅଛି - ମିଛ ମାୟା, ମିଛ କାୟା... ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ତ ସତ୍ୟର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ସେଠାରେ ମିଛର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ନଥାଏ । ଏଠାରେ ପୁଣି ସତ୍ୟର କୌଣସି ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ନଥାଏ । ତଥାପି ଅଟାରେ ଲୁଣ ସଦୃଶ ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀଗୁଣଯୁକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ଦେବତା ଧର୍ମ । ଅନ୍ୟସବୁ ଧର୍ମ ପରେ ଆସିଥାଏ । ତେବେ ଏହା ଦ୍ ୈତ ହେଲା ନା । ଦ୍ ାପରରୁ ଆସୁରୀ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ ତେଣୁ ସେଠାରେ ୫ ବିକାର ମଧ୍ୟ ରହେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ହେଲା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ । ରାମ-ସୀତାଙ୍କୁ ୧୪ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କୁହାଯାଏ । ରାମଙ୍କୁ ଧନୁ ତୀର କାହିଁକି ଦିଆଯାଇଛି? ଏକଥା ବି କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏଥିରେ ହିଂସାର ତ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ ରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟ, ସିଏ ତୁମର ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ଯଦି ତୁମେ ଛାତ୍ର ତେବେ ସିଏ ତୁମର ଶିକ୍ଷକ । ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଦ୍ଗତି ଦେଇ ସ୍ ର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ ସତ୍ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ ଏକାଧାରାରେ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁ ହୋଇଗଲେ । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ରାବଣ ଭାରତର ସବୁଠାରୁ ବଡ ଶତ୍ରୁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଛି । ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ପାଖରୁ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣି ଯାଇ ଜ୍ଞାନ ବର୍ଷା କରୁଛ । ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗା ଅଟ, ତେଣୁ ତୁମର ହିଁ ଜ୍ଞାନଗଙ୍ଗା ରୂପରେ ମହିମା ରହିଛି । ବାକି ପାଣିର ଗଙ୍ଗାରେ ସ୍ନାନ କଲେ ତ କେହି ପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମଇଳା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବୁ । ଝରଣାର ପାଣିକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମହତ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ତାହା ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆସିଛି । ତୁମେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପବିତ୍ର ରୁହ ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ ବଢାଇ ଚାଲ । ତୁମକୁ ମୁଖ ଦ୍ ାରା ଶିବବାବା-ଶିବବାବା କହିବାର ନାହିଁ । ଯେପରି ପ୍ରେମିକା ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥାଏ । ଥରେ ଦେଖିଲେ ବାସ୍, ବୁଦ୍ଧିରେ ତାଙ୍କ କଥା ହିଁ ମନେ ରହିଥାଏ । ଭକ୍ତିରେ ଯିଏ ଯାହାକୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି, ଯାହାର ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ । ଭକ୍ତି କରିକରି ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ

ଉପସ୍ଥିତ । ହାୟ-ହାୟ ପରେ ହିଁ ଜୟଜୟକାର ହେବ । ଏହି ଭାରତରେ ହିଁ ରକ୍ତର ନଦୀ ବହିବ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍   ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ସେହିମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍   ପ୍ରଧାନ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ କି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଦେବତା ହୋଇଥିବେ । ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ସା ନେବେ । ଯଦି ଭକ୍ତି କମ୍ କରିଥିବେ ତେବେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ପୂରା ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ପ୍ରଜାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ପଦ ପାଇବେ । ଯଦି ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବେ ତେବେ ପାଦେ-ପାଦେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ଭଲ ପଦ ପାଇବେ । ତେବେ ଆଚରଣ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବା ଦରକାର । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯାହାକି ୨୧ ଜନ୍ମ ଚାଲିବ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆସୁରୀ ଗୁଣ ହୋଇଯାଇଛି କାହିଁକି ନା ଏହା ପତିତ ଦୁନିଆ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବିଶ୍   ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଯୋଗ କରିବାର ବହୁତ ମେହନତ କର ତେବେ ତୁମେ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ଗୋଲଡେନ୍ ଏଜ୍ ବା ଖାଣ୍ଟି ସୁନାର ଦୁନିଆ । ପୁଣି ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ଚାନ୍ଦିର ଖାଦ ପଡିଯାଏ ତେଣୁ କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ କୌଣସି କଳା ହିଁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଭିନେତା ଅଟ ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଛୁ । ଅଭିନେତା ଯଦି ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ନ ଜାଣିବେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ସମସ୍ତେ କେତେ ଅଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁଛି । ପୁଣି ରାବଣ ଆସି କଉଡି ତୁଲ୍ୟ କରିଦେଉଛି । ତେବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଶା ମାଛି ସଦୃଶ ଘରକୁ ନେଇଯିବି । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ଏହିପରି ହେଲେ ତୁମେମାନେ ସ୍   ର୍ଗବାସୀ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ବି.କେ. ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଏତେ ସବୁ ବି.କେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଲେ ଚୁଟି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଶିବଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଏବେ ଭାରତକୁ ସ୍   ର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଜ୍ଞାନସାଗରଙ୍କଠାରୁ ବାଦଲ ଭରି କରି ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ ମଧ୍ୟ ବଢାଇବାକୁ ହେବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍   ାରା ହିଁ ସଚ୍ଚା ସୁନା ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବହୁତ ବହୁତ ସଚ୍ଚା ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ବିଶେଷତା ଦେଖିବାର ଚଷମା ପିନ୍ଧି ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ବିଶ୍   ପରିବର୍ତ୍ତକ ହୁଅ । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ । ବିଶେଷତାଗୁଡିକୁ ଦେଖିବାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଧାରଣ କର । ଯେପରି ଆଜିକାଲି ଚଷମା ପିନ୍ଧିବା ଏକ ଫେସନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ କେହି କେହି ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଚଷମା ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ବିଶେଷତା ଦେଖିବାର ହିଁ ଚଷମା ପିନ୍ଧ, ଯେପରି ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ଦେଖାଯାଉ ନଥିବ । ଯେପରି ନାଲି ଚଷମା ପିନ୍ଧି ଦେଲେ ସବୁଜ ରଂଗ ମଧ୍ୟ ନାଲି ଦେଖାଯାଏ । ତେଣୁ ବିଶେଷତା ଦେଖିବାର ଚଷମା ଦ୍   ାରା ପଙ୍କକୁ ନଦେଖି ପଦ୍ମକୁ ଦେଖିଲେ ବିଶ୍   ପରିବର୍ତ୍ତନର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ପରଚିନ୍ତନର ଏବଂ ପରଦର୍ଶନର ଧୂଳିଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିଲେ ବେଦାଗ୍ ଏବଂ ଅମୂଲ୍ୟ ହୀରା ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***